

Městský soud v Praze
Pracoviště Spálená
Spálená 2
112 16 Praha 2

prostřednictvím

Obvodní soud pro Prahu 5
nám. Kinských 5
150 74 Praha 5
datová schránka: 8xab2v

ke sp. zn. 37 Nt 5703/2014

V Praze dne 24. 02. 2014

Obviněný: **JUDr. Peter Kmet'**, [redacted]
[redacted]

Obhájce: **Mgr. Katarína Kožiaková Oboňová, advokátka**
ev. č. ČAK 15063
se sídlem Praha 13, Bucharova 1314/8, PSČ 158 00

ODŮVODNĚNÍ
stížnosti proti usnesení soudce Obvodního soudu pro Prahu 5
ze dne 14. února 2014, sp. zn. 37 Nt 5703/2014

Prostřednictvím datové schránky

J e d n o u

I.

Obviněný podal dne 17. 02. 2014 stížnost proti usnesení soudce Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 02. 2013, č. j. 37 Nt 5703/2014, které bylo vydáno v trestní věci vedené policejním orgánem – Policií České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, pod č. j. OKFK-837/TČ-2013-251300. Usnesením bylo obviněnému uloženo omezení spočívající v zákazu vycestování do zahraničí.

Proti Usnesení podal obviněný prostřednictvím svého obhájce v zákonem stanovené lhůtě stížnost z důvodu nesprávnosti obou výroků, k níž připojuje následující

o d ů v o d n ě n í:

II.

Dle odůvodnění napadeného usnesení podal dne 14. 02. 2014 státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 návrh na uložení omezení spočívající v zákazu vycestování do zahraničí podle ust. § 77a odst. 2 trestního řádu. Návrh odůvodnil tím, že proti obviněnému a dalším osobám bylo zahájeno trestní stíhání na základě několika usnesení o zahájení trestního stíhání dle ust. § 160 odst. 1 trestního řádu, přičemž v návrhu jsou podrobně vylíčeny skutečnosti, které by měly odůvodňovat podezření, že obviněný se měli dopustit několika trestných činů. S ohledem na osobní a majetkové poměry obviněných, charakter a způsob páchaní závažné trestné činnosti, je státní zástupce povinen zvažovat instituty zajišťující účel trestního řízení. Ze všech uvedených skutkových a právních zjištění je dle státního zástupce nepochybné, že jsou splněny všechny zákonné podmínky pro vydání omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí podle ust. § 77a trestního řádu. Státní zástupce považuje vydání takového příkazu za zcela nezbytné *pro zajištění osobní přítomnosti obviněného na území České republiky*, která v současné chvíli podmiňuje naplnění účelu trestního řízení, přičemž tohoto cíle nelze dosáhnout jinými prostředky bez omezení osobní svobody. Dle soudce Obvodního soudu pro Prahu 5 je *obviněný trestně stíhán pro závažnou trestnou činnost, za níž mu při aktuální právní kvalifikaci hrozí trest odnětí svobody v sazbě od 3 do 8 let*. Vzhledem k výše konstatovaným okolnostem se zákaz vycestování do zahraničí za daných okolností jeví jako *nezbytné a zároveň adekvátní opatření k zajištění dalšího průběhu trestního řízení*, neboť osobní svobodu omezuje pouze v míře nutné k zajištění uvedeného cíle.

Podle ust. § 77a odst. 1 trestního řádu, je-li vedeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje dvě léta, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, na který stanoví zákon trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje tři léta, může soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce uložit omezení spočívající v zákazu vycestování do zahraničí, je-li to nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení. Pro uložení omezení spočívajícího v zákazu vycestování musí být tedy kumulativně splněny tři podmínky, a to:

- (i) **zahájení trestního stíhání ve smyslu ust. 160 odst. 1 trestního řádu;**
- (ii) **typová závažnost trestného činu, pro jehož spáchání bylo trestní stíhání zahájeno;**
- (iii) **nezbytnost pro dosažení účelu trestního řízení.**

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že proti obviněnému bylo zahájeno trestní stíhání pro spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle ust. § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství dle ust. § 23 trestního zákoníku, za nějž obviněnému hrozí trest odnětí svobody v trvání tří let až osm let.

Je tedy patrné, že podmínky pro vydání napadeného usnesení spočívající v zahájení trestního stíhání a v typové závažnosti trestného činu jsou alespoň formálně splněny, byť obviněný považuje usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 13. 02. 2014, č. j.: č. j. OKFK-837-600/TC-2013-251300-3 za **nedůvodné a nezákonné** a podal proti němu v zákonem stanovené lhůtě stížnost.

Obviněný trvá na tom, že finanční prostředky vyplacené společnosti Cokeville Assets Inc., organizační složka na základě Rámcové smlouvy o zprostředkování ze dne 10. 08. 2007 byly řádnou odměnou za služby poskytnuté společnosti NEOGRAPH, a.s. tj. v činnosti, jejímž výsledkem byla nejenom příležitost uzavřít smlouvu s Dopravním podnikem hl. m. Prahy, akciová společnost, jak stanovil ust. § 642 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, nýbrž dokonce uzavření kýžené smlouvy. Z důkazů shromážděných v trestním spisu učinil policejní orgán nesprávná skutková a právní zjištění v důsledku jejich účelové dezinterpretace. Jakékoliv dohody obviněných stran vytýkané trestné činnosti či úmyslu obviněného jednat ke škodě třetí osoby nemají základ v žádném ze zajištěných důkazů. Zevrubně se však obviněný vyjádří k věci v odůvodnění stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že soudce zdůvodnil uložení omezení pouze tím, že *obviněný trestně stíhán pro závažnou trestnou činnost, za níž mu při aktuální právní kvalifikaci hrozí trest odnětí svobody v sazbě od 3 do 8 let.*

Podmínka pro vydání napadeného usnesení spočívající v nezbytnosti pro dosažení účelu trestního řízení tak není splněna. Obviněný je toho názoru, že typová závažnost trestného činu je zcela samostatnou základní podmínkou pro uložení omezení zákazu vycestování, nikoliv skutečností, z níž lze *bez dalšího* dovozovat nezbytnost uložení zákazu pro dosažení účelu trestního řízení.

V odůvodnění napadeného usnesení není však pak uvedena jediná **konkrétní relevantní skutečnost, kterou by se soudce, resp. navrhuující státní zástupce zabýval a z níž by bylo současně možné dovodit, že existuje reálná hrozba, že obviněný odcestuje do zahraničí na nikoli přechodnou dobu a tímto způsobem bude mařit či se vyhýbat probíhajícímu vyšetřování**. Rozhodnutí soudce by mělo přitom obecně obsahovat zejména informace o osobních, majetkových, výdělečných a rodinných poměrech obviněného, o dosavadním chování obviněného, dále skutečnosti nasvědčující důvodnost obavy o záměru obviněného vycestovat a tím mařit probíhající vyšetřování (např. přesun majetku obviněného do zahraničí) a nemožnost dosáhnout sledovaného cíle méně omezujícím způsobem (v souladu se zásadou přiměřenosti), tak aby bylo zjištěno, zda existuje důvodná obava, že obviněný vycestováním do zahraničí bude mařit probíhající vyšetřování (blíže vizte *Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha : C. H. Beck, 2013, s. 994-998.*).

Napadené usnesení je proto, kvůli absenci konkrétních skutečností vztahujících se k posouzení existence podmínky nezbytnosti uložení omezení zákazu vycestování pro dosažení účelu trestního řízení, nepřezkoumatelné.

Bylo-li by však shledáno, že závažná trestná činnost a hrozba vysokého trestu mohou být skutečnostmi dostačujícími pro uložení zákazu vycestování, neboť by mohl být ohrožen účel trestního řízení, obviněný uvádí, že **taková hrozba se nepotvrdila.**

Obviněný poukazuje na skutečnost, že již několik měsíců je proti němu vedeno trestní stíhání pro spáchání trestného činu pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle ust. § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona ve formě účastenství dle ust. § 10 odst. 1 písm. b) a c) trestního zákona, tj. pro spáchání tzv. predikativního trestního činu ve vztahu k trestnému činu legalizace výnosů z trestné činnosti, přičemž obviněnému za něj hrozí trest odnětí svobody v rozmezí dvou let až osm let. Trestní stíhání bylo zahájeno na základě usnesení ze dne 16. 10. 2013, č. j. OKFK-4253-2/TČ-2013-251300. Obviněný podal proti tomuto usnesení v zákonem stanovené lhůtě stížnost, o které bylo ovšem rozhodnuto na základě usnesení státního zástupce doručené obviněnému až dne 17. 02. 2014. Do té doby probíhaly úkony v trestním řízení, zejména výslechy svědků, přičemž policejní orgán nedal možnost obviněnému, aby se k věci vyjádřil a nepředvolal ho k výslechu. **Policejní orgán ani státní zástupce neshledali po celou dobu nutnost omezit právo obviněného na svobodu pohybu a uložit mu omezení zákazu vycestování či využít jiné zajišťovací opatření a obviněný toho nijak nevyužil a neučinil ničeho, čím by ohrozil účel trestního řízení.**

Navíc, obviněný se k vyšetřované věci opakovaně vyjádřil jako osoba podávající vysvětlení, dále formou písemných vyjádření podaných jak policejnímu orgánu, tak státnímu zástupci (ač z jejich strany nebylo nijak reagováno), a též jako svědek v řízení před soudem.

Obviněný vždy s orgány činnými v trestním řízení a ostatními státními orgány spolupracoval, na předvolání se vždy dostavil a dokonce sám aktivně poskytoval informace ve vztahu k prověřovaným či vyšetřovaným věcem (nejenom v této trestní věci, ale též dalších prověřovaných věcech policejním orgánem – Policií České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování).

Obviněný dále uvádí, že v České republice, na území hl. m. Prahy vlastní spolu s manželkou nemovitost ve společném jmění manželů a bydlí zde i jeho synové, má na území České republiky tedy rodinné zázemí a v současné době také již většinu svých podnikatelských aktivit, které mu slouží jako zdroj obživy. V posledních letech opouští území České republiky obvykle za účelem péče o nemocnou matku, která bydlí na území Slovenské republiky.

Napadené usnesení je proto především zcela nedůvodné.

III.

Obviněný shrnuje, že soudce v napadeném usnesení neuvedl žádnou konkrétní relevantní skutečnost odůvodňující nutnost uložení omezení zákazu vycestování, což činí napadené usnesení nepřezkoumatelným.

Obviněný dále uvádí, že k uložení omezení spočívajícího v zákazu vycestování především není dán žádný důvod, a pokud soudce v napadeném usnesení argumentuje hrozbou vysokého trestu odnětí svobody, tento hrozí teoreticky obviněnému již v důsledku trestního stíhání pro spáchání tzv. predikativního trestného činu vedeného proti obviněnému již několik měsíců. Obviněný však po celou dobu neučinil ničeho, z čeho by se dala dovodit jeho snaha vyhýbat se probíhajícímu vyšetřování a státní zástupce ani žádná omezení nenavrhoval.

S odkazem na výše uvedené tedy obviněný n a v r h u j e , aby Městský soud v Praze napadené usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14.02.2014, sp. zn. 37 Nt 5703/2014, dle ust. § 149 odst. 1 trestního řádu z r u š i l .

JUDr. Peter KMEŤ